ter det Svar, at Fru Hessel havde sagt, den ikke maatte renskrives, hun vilde tale med mig om den først. Derefter skrev jeg 3/10 det af Fru Hessel oplæste Brev til Formanden. Jeg ventede et Par Dage og fik 5/10 Fru Hessels Svar, som jo ogsaa er oplæst. Paa dette Brev svarede jeg derefter, som af Fru Hessel oplæst, Som sagt saa gjort - jeg hentede Protokollen og lod den skrive paa et Afskrivningsbureau, da Kontoret altsaa ikke kunde gøre det paa Grund af Formandens Ordre- og kom derved til at belemre Kassen med en ubehagelig Udgift. Men Protokollen maatte ud - vi kunde ikke være bekendt at holde Protokollen fra vort konstituerende F.J.-møde tilbage, saa den ikke kom F.J.-medlemmerne i Hænde førend flere Uger efter.

M. H. t. Affattelsen af Protokollen ser jeg meget gerne, at F.J.-medlemmer afleverer Manuskript i saa vid Udstrakning som De selv ønsker; samt eventuelt indsender Ændringer. Ved denne Fremgangsmaade forekommer det mig, at Medlemmerne fuldt ud kan sikre sig mod Misgreb fra Protokolførerens Side, og det er da ogsaa den Metode, vi har anvendt gennem alle Aarene. Aldrig har det før været saaledes, at Formanden skulde censurere Protokollen eller med sin Underskrift sige god for den af F.J. valgte Protokolførers Arbejde, ja ikke engang Fru Hessel har jo i det Aar, hun har været Formand for Fællesstyrelsen, sat sit Navn under Fællesstyrelsesprotokollen, først nu, da jeg blev Protokolfører, indfører Fru Hessel ganske egenmægtigt denne nye Skik at optræde som selvbestaltet Formynder for sine Kollegaer i F.J. Den Slags Formynderskab er vi ikke vant til. Vi er vant til at arbejde selvstændigt hver paa sit Omraade som fuldt ligestillede Kollegaer. Jeg er fuldt villig til med F.J. at drøfte enhversomhelst Fremgangsmaade m.H.t. at opnaa en Protokol, der kan tilfredsstille os alle, men den Metode du, vi vælger, maa give fælles Vilkaar for alle. En - selv om denne ene er Formanden, kan ikke hverken af principielle eller praktiske Grunde indtage en Preferencestilling. Naar jeg modtog Hvervet som Protokolfører - skønt i Sandhed et lidet attraaværdigt Hverv - saa var det, det indrømmer jeg, fordi jeg mente mig i Besiddelse af visse Evner i denne Retning, ikke mindst fordi jeg som flerraarig Formand i F.J. var godt inde i Sagerne, og for-